

новата система, и „пѣтни“ на апостолитѣ отъ Гюргево до центроветѣ на окръжията имъ. Горната сума е харчена отъ *Митю Цвѣтковъ*, делегатъ на Враченския комитетъ въ Гюргево. Прѣдмѣтната сума е харчена въ видъ на заемъ, но и до день днешенъ заемитѣ не сѣ върнати на Враченския комитетъ. Подробна смѣтка, за кой апостолъ колко е похарчено отъ казаната сума, се намира въ портфейла на покойния *Митю Цвѣтковъ* († 1881 — май 15-й).

На стр. 75—135 З. Стояновъ ни разказва за тържественния и побѣдовосния походъ на „хвъркатата чета бунтовници“, която излѣзла отъ Панагюрище и прѣвъ Петричъ, Еледжикъ, Сестримо слѣзнала на Бѣлево; разрушила станцията и нѣколко моста на желѣзницата, и обратно се върнала на главния въстаннически пунктъ — *Еледжикъ*. Съ бързината на вихѣра „хвъркатата чета“ е настѣпвала къмъ Бѣлевската станция. Неприятеля нигдѣ се не виждалъ, на всеждѣ българското население съ съзи на очи посрѣщало *четата*; възбунтувания народъ ликувалъ, а селата по полето отъ двѣтѣ страни на р. Марица гурѣли! . . . Битката при Петричъ, подпалванието на село *Смолско*, царското посрѣщане на Бенковски отъ въстанниците на планина *Еледжикъ*, тържественото влизане въ Бѣлево и заповѣдта му да се разрушатъ станцията и мостоветѣ — всичко туй е тѣй живо разказано и майсторски описано, щото, като четешъ прѣдмѣтнитѣ страници, чини ти се, че всичко туй е ставало въ твое присѣствие—че и ти си единъ отъ очевидцитѣ на станалото!...

Селото *Смолско* е чисто българско село, расположено въ западнитѣ склонове на Сръдна Гора. Има 150 къщи, хубава черква и ново училище. Ето какво ни разказва З. Стояновъ за подпалванието на това хубаво село отъ „хвъркатата чета“.

— „Раздадохъ на сичките отъ приготвените запалителни вѣщества и са распръгнахме изъ разни улици на селото, да палимъ на редъ, по край която къща минемъ. Жива чевъшка душа не сѣ виждаше изъ селото. Само разсърденитѣ кучета тичеха по улицитѣ и лаяха отчаяно. Моитѣ другари, които азъ мисляхъ, че сѣ рѣшиха вече да паятъ, не смѣха да турятъ още огньъ ни на